

[Wilhjelm]

er stort anlagte, eller hvad de nu er; den vil vedblive at være der, selv om man kunne skabe en eller anden ordening – hvad jeg ikke tror på, men lad os nu tale om det rent teoretisk – der ikke havde helbredsmæssige skadevirkninger. Det har vi klart og tydeligt gjort rede for både denne gang og ved alle de lejligheder i de forløbne 3–4 år, vi har diskuteret dette, og da vi oprindeligt fremsatte det samme forslag i forbindelse med retsplejereformen i 1978. Ministeren har altså ikke grund til at undre sig over, at vi ikke sidder og klapper i hænderne over hans forsøgsordning eller hans undersøgelse, eller hvad det nu var, det skulle kaldes.

Så var der det om kundgørelserne. Ja men her må ministeren være meget dårligt orienteret. Kundgørelserne er en ringbindssamling, der bliver justeret løbende. Så sent som i dag har folketingets bibliotek fået rettelsesblade til den; det får løbende rettelsesblade, og det er à jour med dem. Vi har ringet til rigspolitichefens kontor for at høre, om der var noget nyere på den pågældende kundgørelse fra 1978, som drejer sig om registrering og specielt registrering af børn under 15 år. Der er ikke noget nyere. Folketingets bibliotek får præcis de samme rettelsesblade, som politistationerne får. Der er ikke sket nogen ændring af denne kundgørelse. Det var der ikke, da vi havde drøftelserne her, det var der ikke, da jeg lavede forslagene i slutningen af september 1981, og det var der heller ikke, da vi stod her i salen i oktober 1981 og ministeren sagde, at han havde ændret den. Det var der heller ikke, da han en måned efter skrev det i Politiken og jeg så gik op og checkede på folketingets bibliotek, om der var kommet nogen rettelsesblade. Der var ingen rettelsesblade. Der blev ringet til rigspolitichefens kontor, og det blev bekræftet, at det sidste, der var udsendt om registreringskundgørelser og -bestemmelser, var det fra 1978, som vi har citeret. Og jeg har som sagt gjort mig den samme ulejlighed her til formiddag. Der er ikke tale om, at man venter, til man har et helt nyt sæt ringbind, og man venter heller ikke af hensyn til VS' forslag B 8 om at offentliggøre alle disse kundgørelser eller nogle af dem. Der er tale om, at de løbende bliver justeret, og det gælder ikke bare politistationerne; folketingsbiblioteket er inde i den samme mølle og får den løbende justering, men der har ikke været

nogen justering af denne kundgørelse om registrering.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg skal sørge for, at retsudvalget med det samme får oversendt de nye instrukser, der gælder vedrørende registrering af børn, de instrukser, som vi har talt om her, og som hr. Wilhjelm nævnte til sidst.

Knud Lind (FP):

Der har været talt om registrering af børn, og hr. Wilhjelm har ikke kunnet konstatere, at der er kommet nogen ændringer. Nu ved jeg ikke, om det muligvis kan skyldes, at man har lavet et nyt system med EDB-terminaler m.v., og man kunne jo eventuelt have fået sat det ind i den instruksbog, men ikke i den anden, rigspolitichefens kundgørelse, som hr. Wilhjelm taler om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje. (Om identifikation af myndighedsudøvende polititjenestemænd).

[Af Wilhjelm (VS) m.fl.]

(Lovforslag nr. L 32. Fremsat 19/1 82).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 12–15 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

12) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov. (Præcisering af begrebet »privatlivets fred«).